

толкова повече Дяконътъ изисквалъ изпълнението му отъ подчиненитѣ хора. На 14. августъ 1872. напримѣръ, Левски лично съ нѣкой си Вуто Вѣтовъ отъ Ловчанския комитетъ, е извършилъ политически обиръ въ къщата на Ловчанския богаташъ Денчо Халатътъ и то „посрѣдъ бѣлъ день“. ¹⁾ Дори слѣдъ Арабаконашката авантюра на Димитра Обци, въ едно общо събрание на революционния комитетъ въ Троянъ, станало на 9—10 октомври 72. Дяконътъ е далъ слѣднето характерно заявление: крадете; на моя лична отговорность заповѣдамъ: крадете и лъжете за нароность, а оня, който подъ прѣдлогъ за народното дѣло краде и лъже за свой частенъ интересъ, ще бжде проклѣтъ и пронизанъ отъ хладната кама. ²⁾

До 72. година политическата кражба е практикувана „незаконно“, по-право — произволно. Всѣки е чувствувалъ нуждата отъ нея, и всѣки се е подвизавалъ въ този видъ хайдутлукъ, както е могълъ. За да добие обаче, по-здрави връски съ нуждитѣ на движението, така да кажемъ — за да бжде повече „идеализирана“ и по-хубаво използвана за революцията, „Генералното събрание“ на вжтрѣшнитѣ комитети, което стана въ Букурещъ на 1872. провъзгласи политическитѣ обири и убийства, като едно начало, което фигурира и въ „Наредбитѣ“ за революционнитѣ комитети, изработени отъ сжщето Генерално събрание.

Обири слѣдъ 73. сж ставали всѣка нощъ, и прѣзъ день е падала по една човѣшка глава. ³⁾

¹⁾ Ср. и М. Ив. Марковски, Спомени и очерки изъ българскитѣ революционни движения (1868 — 1877). Враца, 1902. книжка I. стр. 114.

²⁾ Ср. сжщиятъ авторъ, стр. 122.

³⁾ Левски несамо е обиралъ, но и убивалъ за „дѣлото“ (ср. Василъ Левски Дяконътъ. Чѣрти изъ живота му отъ З. Стояновъ. Пловдивъ 1884. стр. 70 и 83).